

2302 RAZMIŠLJANJE SRCA IN RAZUMA RESNICA

14. april 1942: Knjiga 32 [Bertha Dudde](#)

Vsak človek meni, da živi v stanju spoznanja, če zagovarja mnenje, ki si ga je intelektualno oblikoval. Vendar ni nujno, da to mnenje vedno ustreza resnici. Bog je človeku dal razum in svobodno voljo, dal pa mu je tudi srce... Dokler bo razum brez srca hotel reševati duhovna vprašanja, se bo težko približal Resnici, kajti Resnica prihaja od Boga in je lahko sprejeta le od duha in ne od telesa, ki je materija. Intelektualno mišljenje je samo funkcija telesa...toda srce je sedež vsega zaznavanja, srce vsebuje tudi Božansko iskro Ljubezni in s tem duha, ki je del Boga. Misel, rojena v srcu, ki torej izvira iz Božanske duhovne iskre, lahko zato vedno trdi, da temelji na Resnici, kajti duh posreduje le najčistejšo resnico... pa naj se misel rodi v srcu ali pa je le produkt racionalnega razmišljanja, odvisno od sposobnosti srca za ljubezen. Čim globlje lahko človek ljubi, oziroma stremlji k zedinjenju z Bogom skozi delovanje v Ljubezni, toliko bolj jasno se bodo misli dvignile iz njegovega srca in prišle v njegovo zavest. Kajti tiste misli so duhovna moč, ki izvira iz bitij, ki so blizu Bogu, in se stekajo v srce tistega, ki se prav tako združuje z Bogom skozi dejavnost ljubezni. Medtem ko je razumsko mišljenje le funkcija telesnih organov, to je uporaba življenjske sile, ki teče v človeka in jo lahko uporabi tisti, ki živi brez ljubezni, torej čigar srce je sposobno slabo ljubiti. Zato je treba razlikovati med razumskim mišljenjem in tistim iz srca. Slednje bo vedno prineslo resnico, ni pa nujno, da je razumsko mišljenje resnica, četudi lahko govorimo o dobro razvitem razumskem mišljenju. Samo Ljubezen je odločilna, torej merodajna za Resnico. Človek je premalo poučen o bistvu misli, zato te razlike ne razume. Misel, ki se rodi v srcu, z intelektualno pridobljenim znanjem, ima eno skupno točko, to je, da jo je treba dostaviti tudi v možgane, da jo zavest predela, zato lahko človek pride do predpostavke, da ima vsaka misel njegov izvor v možganih, ki je torej razumsko ustvarjena. Toda miselno življenje ljubečega človeka, torej človeka, čigar življenje je nenehno delovanje v ljubezni, se popolnoma drugače vrednoti kot čisto razumsko mišljenje človeka, ki je sposoben šibke ljubezni. Prvi bo blizu resnice, medtem ko drugi ne bo imel nobenega jamstva za resnico in znanje. Ker Bog drži Resnico zase in jo daje samo tistim, ki ga priznavajo, ki hrepenijo po Njem in ki jo izražajo z dejanji ljubezni. Posledično bo tisto, kar je prišlo iz ljubečega srca, nedvomno sprejeto kot Resnica, ker so te misli predmet določenega nadzora prek tistih duhovnih bitij, ki so v znanju, katerih naloga je posredovati misli in ki zato pozorno opazujejo, da človek stoji v pravilnem razmišljanju. Kajti s svojim delovanjem v ljubezni človek pridobi pravico do pomoči svetlobnih bitij, ki potem človeka varujejo pred mislimi, ki so v nasprotju z Resnico.... AMEN

[Bertha Dudde](#)

Gottfried Mayerhofer

[Miselni svet](#)

